

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 3. listopadu 2017 – Ministerio de Defensa v. Ana de Diego Porras

(Věc C-619/17)

(2018/C 022/38)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Ministerio de Defensa

Další účastnice řízení: Ana de Diego Porras

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice 1999/70⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví žádné odstupné pro případ skončení prozatímního pracovního poměru na dobu určitou, uzavřeného za účelem zastupování jiného pracovníka, jenž má nárok na zachování pracovního místa, je-li takové skončení důsledkem návratu zastupovaného pracovníka, a která naopak stanoví takové odstupné pro případ skončení pracovního poměru z jiných zákonem vymezených důvodů?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, spadá takové opatření, jako je opatření stanovené španělským zákonodárcem a spočívající ve stanovení odstupného ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, jež má být pracovníkovi vyplaceno při skončení dočasněho pracovního poměru uplynutím smlouvené doby nebo dosažením smlouveného účelu, i když v jeho rámci došlo k uzavření jen jedné pracovní smlouvy, do působnosti ustanovení 5 rámcové dohody?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je zákonné ustanovení, které pracovníkům se smlouvou na dobu určitou přiznává při skončení pracovního poměru uplynutím smlouvené doby nebo dosažením smlouveného účelu odstupné ve výši 12násobku denní mzdy za každý odpracovaný rok, ale nepřiznává takové odstupné pracovníkům se smlouvou na dobu určitou, jejichž pracovní poměr je uzavřen prozatímně za účelem zastupování pracovníka, jenž má nárok na zachování pracovního místa, v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, p. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Székesfehérvári Törvényszék (Maďarsko) dne 2. listopadu 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe v. Fővárosi Törvényszék

(Věc C-620/17)

(2018/C 022/39)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Székesfehérvári Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Fővárosi Törvényszék

Předběžné otázky

1. Mají být základní zásady a ustanovení unijního práva (zejména čl. 4 odst. 3 SEU a požadavek jednotného výkladu), jak je vyložil Soudní důr Evropské unie zejména v rozsudku ve věci Köbler, vykládány v tom smyslu, že určení odpovědnosti soudu členského státu, který v posledním stupni rozhodne rozsudkem, který porušuje unijní právo, se zakládá výhradně na vnitrostátním právu či na kritériích stanovených vnitrostátním právem? Mají být v případě záporné odpovědi základní zásady a ustanovení unijního práva, zejména tři kritéria pro určení odpovědnosti „státu“, které Soudní důr Evropské unie stanovil ve věci Köbler, vykládány v tom smyslu, že splnění podmínek odpovědnosti členského státu za porušení unijního práva, kterého se dopustily soudy tohoto státu, se má posuzovat na základě vnitrostátního práva?
2. Mají být základní zásady a ustanovení unijního práva (zejména čl. 4 odst. 3 SEU a požadavek jednotného výkladu), zvláště rozsudky Soudního dvora Evropské unie týkající se odpovědnosti členského státu vydané mimo jiné ve věcech Francovich, Brasserie du P[ ]êcheur a Köbler, vykládány v tom smyslu, že nabytí právní moci rozsudků, které porušují unijní právo, vydaných soudy členského státu, které rozhodovaly v posledním stupni, vylučuje určení odpovědnosti členského státu za škodu?
3. Je přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek přesahujících prahové hodnoty Společenství, a soudní přezkum správního rozhodnutí vydaného v uvedeném řízení s ohledem na směrnici 89/665/EHS, pozměněnou směrnicí 2007/66/ES (¹), a na směrnici 92/13/EHS, relevantní pro účely unijního práva? Je v případě kladné odpovědi unijní právo a judikatura Soudního dvora Evropské unie (mimo jiné rozsudky vydané ve věcech Kühne & Heitz, Kapferer a zejména Impresa Pizzarotti) relevantní, pokud jde o nezbytnost připustit obnovu řízení jako mimořádný opravný prostředek, který vyplývá z vnitrostátního práva, v souvislosti se soudním přezkumem správního rozhodnutí vydaného v uvedeném přezkumném řízení při zadávání veřejných zakázek?
4. Mají být směrnice týkající se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (konkrétně směrnice 89/665/EHS, která byla mezitím změněna směrnicí 2007/66/ES, a směrnice 92/13/EHS) vykládány v tom smyslu, že jim neodporuje vnitrostátní právní úprava, podle které vnitrostátní soudy, které projednávají spor ve věci samé, nemusí zohlednit skutečnost, která má být přezkoumána podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie – vydaného v předběžném řízení v souvislosti s přezkumným řízením při zadávání veřejných zakázek – a kterou navíc nezohledňují ani vnitrostátní soudy, které rozhodují v řízení zahájeném na návrh na obnovu řízení podaný proti rozhodnutí vydanému v sporu ve věci samé?
5. Mají být směrnice Rady 89/665/EHS z 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, zejména její čl. 1 odst. 1 a 3, a směrnice Rady 92/13/EHS ze dne [25.] února 1992, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, zejména její články 1 a 2 – zvláště s ohledem na rozsudky vydané ve věcech Willy Kempter, Pannon GSM a VB Pénzügyi Lízing, jakož i Kühne & Heitz, Kapferer a Impresa Pizzarotti –, vykládány v tom smyslu, že je v souladu s uvedenými směrnicemi, s požadavkem účinné soudní ochrany a se zásadou ekvivalence a efektivity taková vnitrostátní právní úprava nebo její uplatňování, podle které navzdory tomu, že rozsudek Soudního dvora Evropské unie vydaný v předběžném řízení před vydáním rozsudku v řízení ve druhém stupni stanoví relevantní výklad ustanovení unijního práva, soud rozhodující ve věci samé výklad odmítne z důvodu opožděnosti, a soud vyššího stupně později rozhodne, že obnova řízení není přípustná?
6. Pokud na základě vnitrostátního práva musí být povolena obnova řízení v zájmu obnovy ústavnosti podle nového rozhodnutí Ústavního soudu, neměla by v souladu se zásadou ekvivalence a zásadou stanovenou v rozsudku Transportes Urbanos být povolena obnova řízení v případě, kdy z důvodu ustanovení vnitrostátního práva týkajících se procesních lhůt v řízení ve věci samé nebylo možné zohlednit rozsudek Soudního dvora Evropské unie?

7. Mají být směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, zejména její čl. 1 odst. 1 a 3, a směrnice Rady 92/13/EHS ze dne [25.] února 1992, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, zejména její články 1 a 2, s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie Willy Kempster (C-2/06), podle kterého se jednotlivec nemusí zvlášť dovolávat judikatury Soudního dvora, vykládány v tom smyslu, že přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek upravené uvedenými směrnicemi lze zahájit jen na základě opravného prostředku, který obsahuje výslovný popis namítaného porušení v rámci zadávání veřejných zakázek a navíc je v něm přesně uvedeno porušené ustanovení týkající se zadávání veřejných zakázek – konkrétní článek a odstavec –, jinými slovy, že v přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek lze přezkoumat pouze porušení, které navrhovatel uvedl prostřednictvím odkazu na porušené ustanovení týkající se zadávání veřejných zakázek – konkrétní článek a odstavec –, zatímco v kterémkoli jiném správním a občanském soudním řízení stačí, aby jednotlivec uvedl skutečnosti a důkazy uvedené na jejich podporu a příslušný orgán nebo soud rozhodne o návrhu v souladu s jeho obsahem?
8. Má být požadavek týkající se dostatečně závažného porušení stanovená v rozsudcích Köbler a Traghetti [del Mediterraneo] vykládán v tom smyslu, že o takové porušení nejde, pokud soud rozhodující v posledním stupni ve zjevném rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie, která byla citovaná s nejvyšší mírou podrobnosti – a která se dokonce opírá o různá právní stanoviska –, zamítne žádost jednotlivce o podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se nezbytnosti připustit obnovu řízení a to na základě absurdního odůvodnění, že unijní právo – v tomto případě zejména směrnice 89/665/EHS a 92/13/EHS – neobsahuje ustanovení, která by upravovala obnovu řízení, ačkoli v této souvislosti byla též s nejvyšší mírou podrobnosti citována relevantní judikatura Soudního dvora Evropské unie, a to včetně rozsudku Impresa Pizzarotti, v němž se právě v souvislosti s postupem zadávání veřejných zakázek konstatuje, že je obnova řízení nezbytná? S přihlédnutím k rozsudku Soudního dvora Evropské unie CILFIT (C-283/81), s jakou mírou podrobnosti musí vnitrostátní soud odůvodnit nepřipuštění obnovy řízení, pokud se odkloní od závazného právního výkladu provedeného Soudním dvorem?
9. Mají být zásada účinné soudní ochrany a zásada ekvivalence uvedené v článku 19 SEU a čl. 4 odst. 3 SEU, svoboda usazování a volný pohyb služeb stanovené v článku 49 SFEU, a směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, jakož i směrnice 89/665/EHS, 92/13/EHS a 2007/66/ES vykládány v tom smyslu, že [nebrání tomu], aby příslušné orgány a soudy ve zjevném rozporu s použitelným unijním právem postupně zamítly všechny opravné prostředky podané žalobcem z toho důvodu, že se nemohl účastnit postupu zadávání veřejných zakázek, přičemž při podání uvedených opravných prostředků je třeba vypracovat řadu dokumentů, které vyžadují vynaložení značného množství času a peněz, nebo se účastnit slyšení, a ačkoli je pravda, že teoreticky existuje možnost určit odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu soudní moc, relevantní právní úprava žalobci odnímá možnost žádat od soudu náhradu škody způsobené v důsledku protiprávních opatření?
10. Mají být zásady stanovené v rozsudcích Köbler, Traghetti [del Mediterraneo] a Sa[n] Giorgio vykládány v tom smyslu, že nelze nahradit škodu způsobenou tím, že soud členského státu rozhodující v posledním stupni v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora nevyhověl návrhu na obnovu řízení včas podanému jednotlivcem, který v jeho rámci mohl žádat o náhradu vynaložených nákladů?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31).